

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
90/C 14/01	Meddelelse — Fælles holdninger, som Rådet har fastlagt som led i samarbejdsproceduren i henhold til artikel 149, stk. 2, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab	1
	Kommissionen	
90/C 14/02	Ecu	2
90/C 14/03	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)	3
90/C 14/04	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115	4
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
90/C 14/05	Domstolens DOM (Anden Afdeling) af 5. december 1989 i sag C-114/88, Patrick Delbar mod Caisse d'allocations Familiales de Roubaix-Tourcoing (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale de Lille) (<i>Social sikring — familieydelse til selvstændige erhvervsdrivende</i>)	6
90/C 14/06	Domstolens dom af 6. december 1989 i sag C-329/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (<i>Traktatbrud — gennemførelse af et direktiv</i>)	6
90/C 14/07	Domstolens dom af 7. december 1989 i sag C-136/88, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Supplerende mekanisme for samhandelen — tilbagetrækning af et produkt fra SMS-listen</i>)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 14/08	Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 1989 i sag C-163/88, Georgios Kontogeorgis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — annulation af et afslag på tilslutning til sygeforsikringsordningen</i>)	7
90/C 14/09	Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 1989 i sag C-265/88, Statspolitiet i Volterra mod Lothar Messner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura di Volterra) (<i>Fri bevægelighed for personer — opholdsanmeldelse</i>)	7
90/C 14/10	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 1989 i sag C-100/88, Augustin Oyowé og Amadou Traoré mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — tidligere ansatte ved Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde</i>)	8
90/C 14/11	Sag C-367/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 30. november 1989 af Storhertugdømmet Luxembourgs Cour de cassation i sagen Storhertugdømmet Luxembourgs finansminister og tolddirektør mod Aimé Richardt og interessentskabet »Les accessoires scientifiques«	8
	DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS	
90/C 14/12	Sag T-157/89: Sag anlagt den 23. november 1989 af Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
90/C 14/13	Sag T-159/89: Sag anlagt den 29. november 1989 af Dimitrios Coussios mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
90/C 14/14	Sag T-163/89: Sag anlagt den 4. december 1989 af Elfriede Sebastiani mod Europa-Parlamentet	10

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

90/C 14/15	Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af Rådets direktiv 77/435/EØF	11
------------	--	----

III *Oplysninger*

Kommissionen

90/C 14/16	Bekendtgørelse af dellicitation 3/90 over salg af vinalkohol indledt ved forordning (EØF) nr. 1781/89	17
------------	---	----

I

(Meddelelser)

RÅDET

MEDDELELSE

Fælles holdninger, som Rådet har fastlagt som led i samarbejdsproceduren i henhold til artikel 149, stk. 2, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

(90/C 14/01)

Rådet har fastlagt en fælles holdning til følgende forslag:

1. Forslag til beslutning om et særprogram for forskning og teknologisk udvikling på sundhedsområdet: Analyse af det humane genom (1990—1991)
2. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler
3. Forslag til forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1031/88 om fastlæggelse af, hvilke personer der skal betale toldskyld
4. Forslag til forordning om oplysninger fra medlemsstaternes toldmyndigheder vedrørende tarifiering af varer i toldnomenklaturen

Teksten til disse fælles holdninger kan fås ved henvendelse til Generalsekretariatet for Rådet, Rue de la Loi 170, B-1048 Bruxelles, kontor 12/53 (tlf. 234 76 21). Nummeret på *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og det pågældende forslags løbenummer bedes opgivet ved henvendelsen.

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

19. januar 1990

(90/C 14/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	42,6339	Spanske pesetas	132,015
Belgiske og luxembourgske francs fin.	42,6339	Portugisiske escudos	179,048
Tyske mark	2,03774	US-dollars	1,18708
Nederlandske gylden	2,29593	Schweizerfrancs	1,80911
Pund sterling	0,724048	Svenske kroner	7,38600
Danske kroner	7,88516	Norske kroner	7,82759
Franske francs	6,92541	Canadiske dollars	1,39600
Italienske lire	1516,49	Østrigske schilling	14,3446
Irske pund	0,767838	Finske mark	4,78689
Græske drakmer	189,826	Yen	173,432
		Australske dollars	1,49412
		Newzealandske dollars	1,93493

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

**Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren
(korn)**

(90/C 14/03)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1623/89 af 9. juni 1989 om særlige interventionsforanstaltninger for byg i Spanien (EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 24)	18. 1. 1990	79,99 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1624/89 af 9. juni 1989 om åbning af en licitation over restitutionen og/eller over afgiften ved udførsel af byg til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 27)	18. 1. 1990	69,97 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1625/89 af 9. juni 1989 om åbning af en licitation over restitutionen og/eller over afgiften ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 30)	18. 1. 1990	58,77 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1626/89 af 9. juni 1989 om åbning af en licitation over restitutionen og/eller over afgiften ved udførsel af hård hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 33)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3126/89 af 18. oktober 1989 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 301 af 19. 10. 1989, s. 14)	18. 1. 1990	bud forkastet
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3451/89 af 16. november 1989 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af majs til lande i zone I, II (undtagen Sovjetunionen), III, IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 333 af 17. 11. 1989, s. 29)	18. 1. 1990	82,79 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3949/89 af 22. december 1989 om særlige interventionsforanstaltninger for blød hvede i Spanien (EFT nr. L 379 af 28. 12. 1989, s. 38)	18. 1. 1990	bud forkastet
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2709/89 af 7. september 1989, om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 262 af 8. 9. 1989, s. 15)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3950/89 af 22. december 1989 om særlige interventionsforanstaltninger i Tyskland (EFT nr. L 379 af 28. 12. 1989, s. 41)	18. 1. 1990	bud forkastet

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115

(90/C 14/04)

Kommissionen har ved beslutning C(90) 81 af 16. januar 1990 bemyndiget Kongeriget Spanien til fra fællesskabsbehandling at undtage, automobiler til person- og godsbefordring, KN-kode 8702, 8703 og 8704, som har oprindelse i Sydkorea og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 3. januar til den 31. december 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 82 af 15. januar 1990 bemyndiget Den Italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage vævet stof af silke, KN-kode 5007 20, 5007 90, 5803 90 10, 5905 00 90, som har oprindelse i Kina og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder efter datoen for denne beslutning til den 31. oktober 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 83 af 15. januar 1990 bemyndiget Den Italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage vævet stof af bomuld (kategori 2), som har oprindelse i Kina, Indien og Pakistan og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 31. august 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 84 af 15. januar 1990 bemyndiget Den Italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage automobiler til personbefordring, KN-kode ex 8703, som har oprindelse i Japan og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til 31. december 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 85 af 16. januar 1990 bemyndiget Kongeriget Spanien til fra fællesskabsbehandling at undtage terrængående automobiler til person- og godsbefordring, KN-kode ex 8703 og ex 8704, som har oprindelse i Sovjetunionen og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 31. december 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telex 2 235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning (90) 86 af 16. januar 1990 bemyndiget Den Franske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage trusser og andre underbenklæder (kategori 13), som har oprindelse i Kina og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 30. september 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 87 af 16. januar 1990 bemyndiget Kongeriget Spanien til fra fællesskabsbehandling at undtage automobiler til person- og godsbeholdning, KN-kode 8702, 8703 og 8704, som har oprindelse i Japan og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 31. december 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

Kommissionen har ved beslutning C(90) 88 af 16. januar 1990 bemyndiget Den Italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage vævet stof af korte kemofibre, syntetiske eller regenererede (kategori 3), som har oprindelse i Pakistan og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 31. august 1990.

Teksten til denne beslutning kan fås hos Kommissionen, Bruxelles (tlf. 2-235 23 64; telefax 2-235 01 20 eller 235 01 21).

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 5. december 1989

i sag C-114/88, Patrick Delbar mod Caisse d'allocations Familiales de Roubaix-Tourcoing (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale de Lille) (1)

(Social sikring — familiedydelser til selvstændige erhvervsdrivende)

(90/C 14/05)

Processprog: fransk

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-114/88 angående en anmodning, som Tribunal des affaires de sécurité sociale de Lille i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Patrick Delbar mod Caisse d'allocations familiales de Roubaix-Tourcoing at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 51, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden F. A. Schockweiler, dommerne G. F. Mancini og T. F. O'Higgins, generaladvokat G. Tesauro og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 5. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EØF-Traktatens artikel 51 skal fortolkes således, at den ikke pålægger en medlemsstat, på hvis område en selvstændig erhvervsdrivende udøver sin virksomhed, en forpligtelse til at udbetale familiedydelser i den betydning, der er anført i artikel 1, litra u), ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71, når den selvstændige erhvervsdrivendes familiemedlemmer bor i en anden medlemsstat. Fra den 15. januar 1986 har en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, dog i henhold til artikel 73 i forordning (EØF) nr. 1408/71, som ændret ved forordning (EØF) nr. 3427/89, for de af sine familiemedlemmer, der er bosiddende på en anden medlemsstats område, ret til familiedydelser efter lovgivningen i førstnævnte stat, som om de pågældende var bosiddende på dennes område.

(1) EFT nr. C 125 af 12. 5. 1988, s. 12.

DOMSTOLENS DOM

af 6. december 1989

i sag C-329/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (1)

(Traktatbrud — gennemførelse af et direktiv)

(90/C 14/06)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-329/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Gouloussis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: Frangkakis, E. Marinou og A. Pliakos), hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-Traktaten ved ikke inden for den fastsatte frist at have truffet de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte foranstaltninger til at efterkomme Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (2), har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris og M. Zuleeg, dommerne T. Koopmans, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse og M. Díez de Velasco, generaladvokat F. G. Jacobs og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 6. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-Traktaten ved ikke inden for den foreskrevne frist at have truffet de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame.
2. Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(1) EFT nr. C 323 af 16. 12. 1988, s. 6.

(2) EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

DOMSTOLENS DOM

af 7. december 1989

i sag C-136/88, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (1)

(Supplerende mekanisme for samhandelen — tilbage-trækning af et produkt fra SMS-listen)

(90/C 14/07)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)*

I sag C-136/88, Den Franske Republik (befuld-mægtigede: Edwige Belliard og Marc Giacomini) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtiget: Patrick Hetsch), støttet af Kongeriget Spanien (befuld-mægtigede: Javier Conde de Saro og Rafael Garcia-Valdecasas y Fernandez), angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EØF) nr. 530/88 af 26. februar 1988 om tilbagetrækning af nye kartofler fra listen over de produkter, for hvilke der anvendes SMS (2), har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler og M. Zuleeg, dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse og M. Díez de Velasco, generaladvokat G. Tesauro og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 7. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Den Franske Republik betaler sagens omkostninger, herunder intervenientens omkostninger.*

(1) EFT nr. C 153 af 11. 6. 1988, s. 8.

(2) EFT nr. L 53 af 27. 2. 1988, s. 71.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)**

af 12. december 1989

i sag C-163/88, Georgios Kontogeorgis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (1)

(Tjenestemænd — annullation af et afslag på tilslutning til sygeforsikringsordningen)

(90/C 14/08)

*(Processprog: græsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)*

I sag C-163/88, Georgios Kontogeorgis ved advokat P. Bernitsas, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos

(1) EFT nr. C 180 af 9. 7. 1988, s. 8.

Aloyse May, 31, Grand-Rue, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtigede: Dimitrios Gouloussis og Condou-Durande), hvori der er nedlagt påstand om tilbagekaldelse, ændring eller annullation af Kommissionens forvaltningsakt nr. 02248 af 25. marts 1988, underskrevet af generaldirektøren for »Personale og Administration« R. Hay, og hvorved Kommissionen afslog at tilslutte sagsøgeren sygeforsikringsordningen for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, samt af enhver anden forudgående eller efterfølgende retsakt, der har forbindelse med afslaget, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden Sir Gordon Slynn, dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat F. G. Jacobs og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 12. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part betaler sine omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)**

af 12. december 1989

i sag C-265/88, Statspolitiet i Volterra mod Lothar Messner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura di Volterra) (1)

(Fri bevægelighed for personer — opholdsanmeldelse)

(90/C 14/09)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)*

I sag C-265/88 angående en anmodning, som Pretura di Volterra i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag Statspolitiet i Volterra mod Lothar Messner at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 3, litra c), og artikel 56, stk. 1, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden Sir Gordon Slynn, dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat J. Mischo og ekspeditionssekretær D. Louterman som justitssekretær, den 12. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

(1) EFT nr. C 320 af 13. 12. 1988, s. 8.

En medlemsstat kan ifølge fællesskabsrettens bestemmelser om fri bevægelighed for personer ikke retmæssigt kræve, at borgere fra andre EF-stater skal foretage opholdsanmeldelse senest tre dage efter ankomsten til sit område og pålægge strafferetlige sanktioner for undladelsen heraf.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. december 1989

i sag C-100/88, Augustin Oyowé og Amadou Traoré mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (*)

(Tjenestemænd — tidligere ansatte ved Den Europæiske
Sammenslutning for Samarbejde)

(90/C 14/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-100/88, Augustin Oyowé og Amadou Traoré, ansatte ved Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde, en ikke-kommerciel international organisation, der er oprettet i henhold til belgisk lovgivning, ved advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Tony Bieber's kontor, 83, Boulevard Grande-Duchesse Charlotte, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hendrik van Lier, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles), hvorunder der er nedlagt påstand om,

- at sagsøgerne tilkendes status som ansatte ved Kommissionen, jf. artikel 2, litra c), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, med alle de heraf følgende retsvirkninger
- at Kommissionen tilpligtes at udnævne sagsøgerne til tjenestemænd eller i hvert fald at iværksætte proceduren med henblik på deres udnævnelse til tjenestemænd
- subsidiært, at Kommissionen tilpligtes at sikre sagsøgerne fuld pension uden hensyn til, hvilket land de senere måtte tage ophold i
- at afvisningen af deres klage annulleres,

(*) EFT nr. C 117 af 4. 5. 1988, s. 6.

har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden F. A. Schockweiler, dommerne G. F. Mancini og T. F. O'Higgins, generaladvokat M. Darmon, og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 13. december 1989, afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens stiltiende afvisning af sagsøgernes klage af 4. november 1987 annulleres.
2. I øvrigt frifindes sagsøgte.
3. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 30. november 1989 af Storhertugdømmet Luxembourgs Cour de cassation i sagen Storhertugdømmet Luxembourgs finansminister og tolddirektør mod Aimé Richardt og interessentskabet »Les accessoires scientifiques«

(Sag C-367/89)

(90/C 14/11)

Ved dom afsagt den 30. november 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. december 1989, har Storhertugdømmet Luxembourgs Cour de cassation i sagen Storhertugdømmet Luxembourgs finansminister og tolddirektør mod Aimé Richardt og interessentskabet »Les accessoires scientifiques« forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 fortolkes således, at den i forordningen omhandlede T 1-angivelse ubetinget og uindskrænket skal betragtes som en gyldig transitilladelse for samtlige EØF-medlemsstaters område, uanset den transporterede vares art, og selv om varen indebærer en risiko for statens ydre sikkerhed, eller tillader forordningen tværtimod en medlemsstat at afvise T 1-angivelsen som en gyldig transitilladelse, når den transporterede vare efter lovgivningen i vedkommende stat betragtes som strategisk materiel, og transitforsendelse via statens territorium af hensyn til den ydre sikkerhed efter loven er betinget af, at der indhentes en særlig tilladelse?

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 23. november 1989 af Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-157/89)

(90/C 14/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. november 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV ved advokat, professor Arved Deringer og advokat Dr. Frank Montag, advokatfirmaet Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Aloyse May's kontor, 31, Grand-Rue.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning 89/536/EØF af 15. september 1989 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.734 — Tyske fjernsynsselskabers filmindkøb) (1) kendes ugyldig.
2. Subsidiært kendes beslutningen ugyldig i forhold til Nefico.
3. Kommissionen tilpligtes at betale Neficos omkostninger i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anført, at beslutningen er retsstridig af en række grunde:

1. Kommissionen har hverken taget hensyn til eller vurderet alle foreliggende oplysninger. De omtvistede aftaler er faktisk uforholdsmæssige og for vidtgående efter kriterierne i Domstolens praksis; dette gælder med hensyn til omfanget af det regulerede programmateriale, såvel som med hensyn til de lange licensperioder og i territorial henseende. Aftalerne kan derfor ikke begrundes med henvisning til særlige forhold på vedkommende marked.
2. Kommissionen har tilsidesat EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3, idet betingelserne i henhold til denne bestemmelse ikke er opfyldt, nemlig at filmdistributionen forbedres, at forbrugerne sikres en rimelig andel, at begrænsningerne er nødvendige, og at en væsentlig del af varerne stadig er undergivet konkurrence.
3. Kommissionen har ved at meddele fritagelse tilsidesat artikel 85, stk. 3, krænkede Neficos rettigheder under sagsbehandlingen og sat sig ud over forpligtelsen til ikke at misbruge sin skønsbeføjelse, idet Kommis-

sionen ikke lovligt kunne fritage aftalerne mod den ene aftaleparts udtrykkelige ønske og alene på grundlag af den anden aftaleparts anmodning.

4. Kommissionen har ved at meddele fritagelse tilsidesat EØF-Traktatens artikel 86, idet de uforholdsmæssige og urimelige konkurrencebegrænsninger i henhold til aftalerne i sidste instans skyldes, at Degeto/ARD misbruger en dominerende stilling, og altså er resultatet af foranstaltninger, som er forbudt i artikel 86; Kommissionen må ikke i henhold til artikel 85, stk. 3, meddele fritagelse i en situation, hvor der er tale om et sådant retsstridigt misbrug.
5. Kommissionen har på en række punkter tilsidesat EØF-Traktatens artikel 190 i forbindelse med nærværende procedure, hvorfor beslutningen må kendes ugyldig som utilstrækkeligt begrundet.

Sag anlagt den 29. november 1989 af Dimitrios Coussios mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-159/89)

(90/C 14/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. november 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dimitrios Coussios, 8a, avenue des Ombrages, B-1200 Bruxelles, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 7—11 route d'Esch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Søgsmålet admitteres og der gives sagsøgeren medhold.
2. Følgelig annulleres:
  - Kommissionens beslutning om at annullere den ansættelsesprocedure, der var blevet offentliggjort under nr. KOM/119/87
  - alle senere beslutninger, som Kommissionen har truffet på grundlag af den nævnte ulovlige beslutning
  - om fornødent, Kommissionens stiltiende afvisning af sagsøgerens klage af 27. april 1989.

(1) EFT nr. L 284 af 3. 10. 1989, s. 36.

3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, henholdsvis stk. 3, andet afsnit, samt, jf. procesreglementets artikel 73, litra b), at godtgøre de nødvendige udgifter, som sagsøgeren har afholdt med henblik på sagens behandling, især rejse- og opholdsudgifter samt salær til advokat.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at

- tjenestemandsvedtægtens artikel 25 er tilsidesat, idet meddelelsen om den anfægtede beslutning ikke indeholdt nogen begrundelse, der gjorde det muligt for sagsøgeren og Domstolen at kontrollere dens berettigelse
- vedtægtens artikel 45 er tilsidesat, idet offentliggørelsen af den anden meddelelse om ledig stilling alene skete for at kaste et skær af lovlighed over en beslutning, der allerede var truffet, selv om den foretrukne ansøger end ikke kunne være udnævnt i en stilling i kategori A
- der foreligger omgåelse af gældende procedureregler, idet den anfægtede retsakt alene skulle åbne mulighed for at offentliggøre en ny meddelelse om ledig stilling og dermed give den foretrukne ansøger mulighed for at indgive en forskriftsmæssig ansøgning.

Sag anlagt den 4. december 1989 af Elfriede Sebastiani mod Europa-Parlamentet

(Sag T-163-89)

(90/C 14/14)

Ved de Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. december 1989 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Elfriede Sebastiani, tjenestemand i Europa-Parlamentets Generalsekretariat, med bopæl rue de la Libération 39, L-5969 Itzig, Luxembourg, ved advokaterne Paul Greinert og partnerne, Hauptmarkt 15, D-5500 Trier, og med valgt adresse i Luxembourg hos sagsøgeren, Europa-Parlamentets Generalsekretariat, bâtiment Tour, kontor 8/38, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Erstatning for sagsøgerens tab, med tillæg af normal bankrente, som følge af afslaget på forfremmelse ad interim.
2. Den fornødne forfremmelse gennemføres med tilbagevirkende gyldighed, eller der foretages om fornødent yderligere forfremmelse af sagsøgeren i den til hendes stilling knyttede B 3-normering for herved at erstatte sagsøgerens tab som følge af den udeblevne forfremmelse, idet hun herved kan sammenlignes med sin kollega i den franske sektion (fransk poolleder).
3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.
4. Ansættelsesmyndigheden påstås endvidere tilpligtet at korrigere personalepolitikken, der er diskriminerende i forhold til visse EF-lande og ikke i overensstemmelse med vedtægtens artikel 27, og således tilvejebringe rammerne for en behørig personalepolitik under hensyn til artiklerne 45 og 27 med retfærdige stillingsbesættelser og forfremmelser i Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til de i vedtægtens artikel 45, stk. 1, angivne forfremmelseskriterier skulle sagsøgeren have været forfremmet til B3 senest samtidig med hendes kollega i den franske sektion, eftersom sagsøgeren, når det lægges til grund, at de tjenstlige bedømmelser var lige gode, endog havde flere »fortjenester«. Årsagen er en personalepolitik, der indebærer forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Denne forskelsbehandling skyldes ansættelsesmyndighedens manglende evne til i forbindelse med fordelingen af stillingerne mellem de enkelte EF-lande, såvel generelt som konkret for sagsøgerens vedkommende, at gennemføre og opretholde en retfærdig personalepolitik ved stillingsbesættelser og forfremmelser, som foreskrevet i vedtægtens artikel 27, artikel 45, stk. 1, og artikel 7, stk. 1.

Sagsøgeren stilles ringere og lider et økonomisk tab som følge af den af Parlamentet fulgte personalepolitik, der indebærer forskelsbehandling af visse EF-lande og EF-tjenestemænd.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af Rådets direktiv 77/435/EØF

(KOM(89) 623 endelig udg.)

(Forelagt af Kommissionen den 18. december 1989)

(90/C 14/15)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88⁽²⁾, træffer medlemsstaterne de fornødne forholdsregler til at sikre, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), nu også virkelig er blevet gennemført, og at det er sket på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at inddrive beløb, der på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelse er blevet uretmæssigt udbetalt;

kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen; denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager; denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte;

medlemsstaterne skal tilskyndes til at skærpe den kontrol med de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer, som de foretager efter Rådets direktiv 77/435/EØF⁽³⁾;

gennem medlemsstaternes iværksættelse af de bestemmelser, der følger af direktiv 77/435/EØF, har det kunnet konstateres, at det er nødvendigt at ændre den nuværende ordning ud fra de indvundne erfaringer; sådanne ændringer bør under hensyntagen til arten af de pågældende bestemmelser indarbejdes i en forordning;

det bør fastlægges, hvilke dokumenter denne kontrol skal foretages på grundlag af, således at der kan foretages en fuldstændig kontrol;

ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, må der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under medlemsstaternes ansvar, og til fordelingen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

desuden bør det fastsættes, hvilket omfang denne kontrol af forretningspapirer mindst skal have; omfanget skal fastsættes efter en metode, der gør det muligt at undgå, at der opstår væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne på grund af deres særlige udgiftsstruktur inden for EUGFL, Garantisektionen; metoden kan fastlægges ved som reference at anvende antallet af virksomheder med en vis betydning inden for ordningen med finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

det må fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale og til at give det de ønskede oplysninger; der bør endvidere gives mulighed for i visse tilfælde at beslaglægge forretningspapirer;

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 172 af 12. 7. 1977, s. 17.

for at tage hensyn til den internationale struktur inden for handelen med landbrugsprodukter og med henblik på gennemførelsen af det indre marked må der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne; desuden må der på EF-plan udarbejdes et centralt register over de støtte-modtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande;

selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog godkendes af Kommissionen, således at den kan udføre sine overvågnings- og koordineringsopgaver, og således at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier; kontrollen kan således koncentreres omkring sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor;

de tjenester, der foretager kontrol i henhold til denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester, der foretager kontrollen inden udbetaling;

hver medlemsstat må oprette en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning og sørge for den generelle koordinering og overvågning af kontrol foretaget i henhold til denne forordning; denne tjenestes personale kan foretage kontrol af virksomhederne efter denne forordning;

det bør gøres attraktivt at styrke de tjenester, der påhviler at føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, ved at Fællesskabet midlertidigt yder et gradvis faldende bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til ansættelse af yderligere personale, og til dækning af visse andre udgifter, f. eks. til uddannelse af personale til disse tjenester og til udstyr til tjenesterne;

der bør opstilles et overslag over, hvor stort et beløb fra Fællesskabet der er nødvendigt til gennemførelse af denne aktion; dette beløb indgår i de finansielle overslag, der er knyttet som bilag til aftalen mellem institutionerne af 29. juni 1988⁽¹⁾; de faktisk disponible bevillinger vil blive fastlagt ved budgetproceduren i overensstemmelse med nævnte aftale;

de oplysninger, der indsamles ved kontrollen af forretningspapirer, bør omfattes af tavshedspligt;

der bør på EF-plan finde udveksling af oplysninger sted, således at resultaterne af anvendelsen af denne forordning kan udnyttes bedst muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, nu også virkelig er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige, i det følgende benævnt »virksomheder«.

2. Ved »forretningspapirer« forstås i denne forordning alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige data, uanset form, hvis disse papirer har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne foretager kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bliver muligt at sikre, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder i forbindelse med ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til omfanget af virksomhedernes finansielle bidrag til finansieringsordningen og andre risikofaktorer.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol omfatter i hver af de kontrolperioder, der er omhandlet i stk. 4, et antal virksomheder, der ikke må være mindre end halvdelen af antallet af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, har været på over 60 000 ECU i det kalenderår, der går forud for den pågældende kontrolperiode.

For den kontrolperiode, der begynder i 1990, ændres beløbet på 60 000 ECU, der er omhandlet i første afsnit, til 90 000 ECU.

For virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på over 200 000 ECU, og som ikke er blevet kontrolleret i henhold til denne forordning i den foregående kontrolperiode, er kontrol obligatorisk.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 33.

Virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på under 10 000 ECU, kontrolleres udelukkende i henhold til denne forordning på grundlag af de kriterier, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. denne forordnings artikel 10, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program.

3. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder som defineret i artikel 1 i denne forordning har tilknytning til, og enhver fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de mål, der er omhandlet i artikel 3, kan nås.

4. Kontrolperioden går fra den 1. juli til den 30. juni året efter. Medlemsstaterne kan påbegynde kontrollen inden den 1. juli, når Kommissionen har givet sin godkendelse af det foreløbige program omhandlet i denne forordnings artikel 10.

Kontrollen skal mindst dække kalenderåret forud for kontrolperioden; den kan udvides til at dække en periode, der ligger forud for den kontrolperiode som medlemsstaterne skal fastsætte, og til perioden mellem den 1. januar i det år, hvor kontrolperioden er begyndt, og datoen for den faktiske kontrol af en virksomhed.

5. Den systematiske kontrol i henhold til denne forordning berører ikke kontrol i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 (*) eller artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 3

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres gennem et passende antal krydskontroller, som bl.a. omfatter:

— sammenholdelse med forretningspapirerne fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter, som direkte eller indirekte har forbindelse til foranstaltninger under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen

— fysisk kontrol af lagrenes størrelse og kvalitet

— sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted i forbindelse med foranstaltningerne under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen.

2. Hvis virksomhederne efter EF-bestemmelserne eller de nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

Artikel 4

Virksomhederne skal opbevare de i artikel 1, stk. 2, og artikel 3 nævnte forretningspapirer i mindst tre kalenderår fra slutningen af det kalenderår, hvor de er blevet udfærdiget. Medlemsstaterne kan bestemme, at forretningspapirerne skal opbevares endnu længere.

Artikel 5

1. De ansvarlige for virksomhederne skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger stilles til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

Artikel 6

1. I ethvert tilfælde, hvor den kontrollerede virksomhed kan have begået en uregelmæssighed over for EUGFL, har kontrolpersonalet ret til at beslaglægge forretningspapirer i overensstemmelse med de nationale bestemmelser på dette område.

2. Medlemsstaterne træffer fornødne foranstaltninger til at træffe sanktioner over for fysiske eller juridiske personer, der ikke overholder forpligtelserne i denne forordning.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne yder hinanden fornøden bistand i forbindelse med den kontrol, der er fastsat i artikel 2 og 3, hvis en virksomhed er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted.

2. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender medlemsstaterne en liste over de i stk. 1 nævnte virksomheder til hver medlemsstat, hvori sådanne virksomheder er etableret; denne liste indeholder alle oplysninger, som de medlemsstater, der modtager listen, har behov for for at kunne identificere de pågældende virksomheder; der sendes en kopi af hver liste til Kommissionen.

Den medlemsstat, i hvilken udbetaling eller indbetaling har fundet sted, kan anmode den medlemsstat, i hvilken virksomheden er etableret, om at foretage hastekontrol af en virksomhed i henhold til artikel 2, idet de specifikke årsager til en sådan anmodning dog skal oplyses. Der sendes en kopi af hver anmodning til Kommissionen.

(*) EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

3. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted i den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

1. Oplysningerne, der indsamles ved den i denne forordning fastsatte kontrol, er omfattet af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Fællesskabets institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

2. Denne artikel berører ikke de nationale retsplejebestemmelser.

Artikel 9

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om forordningens anvendelse.

2. Rapporten skal indeholde oplysninger om eventuelle vanskeligheder og om, hvilke foranstaltninger der er truffet til at afhjælpe dem, samt i givet fald forbedringsforslag.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om forordningens anvendelse.

4. Kommissionen vurderer hvert år i sin årlige finansberetning vedrørende EUGFL's administration, jf. artikel 10 i forordning (EØF) nr. 729/70, hvilke fremskridt der er gjort.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne opstiller foreløbige programmer for den kontrol, der skal foretages efter denne forordnings artikel 2 i den efterfølgende kontrolperiode.

2. Hvert år inden den 15. april sender medlemsstaterne Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om:

- hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb
- hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmernes udarbejdelse.

3. De foreløbige programmer, der er nævnt i stk. 1, kræver Kommissionens godkendelse; Kommissionen giver senest seks uger efter, at den har modtaget programmet, den pågældende medlemsstat meddelelse om, at den har godkendt programmet, eller om, hvilke ændringer den ønsker foretaget. Hvis Kommissionen

ikke har krævet ændringer inden udløbet af ovennævnte periode, betragtes programmet som godkendt.

4. Der kan i programmet senere foretages visse justeringer, som under dets gennemførelse måtte vise sig at være nødvendige; disse justeringer skal meddeles Kommissionen så hurtigt som muligt; senest seks uger efter modtagelsen af nævnte meddelelse underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om, at den har godkendt det justerede program, eller om, hvilke ændringer den ønsker foretaget.

5. Kommissionen kan undtagelsesvis på et hvilket som helst stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori virksomheder i én eller flere medlemsstaters program.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat opretter inden den 30. juni 1990 en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med denne forordnings anvendelse og

— den i forordningen fastsatte kontrol, der foretages af kontrolpersonale, som er direkte tilknyttet denne særlige tjeneste, eller

— den generelle koordinering og overvågning af kontrollen, der foretages af personale, som er tilknyttet andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrollen i henhold til denne forordning skal fordeles mellem den særlige tjeneste og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for den generelle koordinering og overvågning.

2. Den eller de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der forestår udbetalingen, og som foretager kontrol inden udbetaling.

3. For at sikre korrekt anvendelse af denne forordning tager den i stk. 1 nævnte særlige tjeneste alle fornødne initiativer og forholdsregler.

4. Den særlige tjeneste sørger endvidere for:

— at uddanne nationalt personale til udøvelse af kontrol som omhandlet i denne forordning, således at personalet tilegner sig de kundskaber, der er nødvendige for, at det kan udføre opgaverne

— at forvalte kontrolrapporterne og al dokumentation i forbindelse med den kontrol, der er foretaget, og som er fastsat i denne forordning

— at udarbejde og give meddelelse om de i artikel 9 omhandlede rapporter og de i artikel 10 omhandlede foreløbige programmer.

5. Den pågældende medlemsstat giver tjenesten de beføjelser, der er nødvendige, for at den kan udføre de i stk. 3 og 4 omhandlede opgaver.

Tjenesten skal bestå af et personale, som skal have den rette størrelse og uddannelse til at kunne udføre ovennævnte opgaver.

6. Denne artikel anvendes ikke, når minimumsantallet af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 2, stk. 2, er under ti.

Artikel 12

1. Fællesskabet yder et bidrag til dækning af medlemsstaternes faktiske udgifter til vederlag til personale, der tiltræder fra 1. januar 1990 og ansættes udelukkende:

— i den særlige tjeneste, der er nævnt i artikel 11, stk. 1 eller

— andre nationale tjenester, hvis det drejer sig om personale, der udelukkende skal foretage kontrol som omhandlet i denne forordning.

2. Fællesskabets bidrag udgør, i en periode på fem år fra den 1. januar 1990, 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år med et samlet beløbsloft på:

— 500 000 ECU om året for de første tre år og 250 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige

— 250 000 ECU om året for de første tre år og 125 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal

— 50 000 ECU om året for de første tre år og 25 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

3. I denne forordning forstås ved »vederlag« løn, minus skat og afgifter, til det personale, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, og de rejseudgifter, som personalet har i forbindelse med opgavernes udførelse.

Artikel 13

Fællesskabet yder i en periode på fem år fra den 1. januar 1990 et bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til uddannelse af personalet i de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, på 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år med et samlet beløbsloft på.

— 100 000 ECU om året for de første tre år og 50 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige

— 50 000 ECU om året for de første tre år og 25 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal

— 10 000 ECU om året for de første tre år og 5 000 ECU om året for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

Artikel 14

Fællesskabet yder et bidrag på 100 % til dækning af medlemsstaternes udgifter til anskaffelse af det fornødne edb- og kontorautomatiseringsudstyr til de tjenester, der fører tilsyn med anvendelsen af denne forordning, med et samlet beløbsloft på:

— 100 000 ECU for Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige

— 60 000 ECU for Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal

— 20 000 ECU for Luxembourg.

Artikel 15

1. Det anslås, at Fællesskabets udgifter til gennemførelsen af den ved denne forordning fastsatte aktion, højst kommer til at udgøre 5,74 mio. ECU for det første år, 4,86 mio. ECU for det andet og tredje år og 2,43 mio. ECU for det fjerde og femte år.

2. Budgetmyndigheden fastsætter, hvor store bevilninger der er disponible for hvert regnskabsår.

Artikel 16

Kommissionen fastsætter på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, hvor stort et årligt beløb Fællesskabet yder til dækning af de refusionsberettigede udgifter.

Artikel 17

Ecu-beløbene i denne forordning omregnes til national valuta efter de omregningskurser, der er gældende den første arbejdsdag i det år, hvor kontrolperioden begynder, og som er offentliggjort i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 18

Der fastsættes fornødne gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 19

For så vidt angår kontrollen af de specifikke udgifter, som Fællesskabet finansierer under denne forordning, anvendes bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 20

Kommissionens tjenestemænd har adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge

af kontrol ifølge denne forordning, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg.

Artikel 21

1. Direktiv 77/435/EØF ophæves pr. 1. januar 1990. Kontrol foretaget fra denne dato i henhold til ovennævnte direktiv betragtes som foretaget i henhold til denne forordning.

2. I alle EF-retsakter, hvor der henvises til direktiv 77/435/EØF, betragtes sådanne henvisninger som henvisninger til de tilsvarende artikler i denne forordning.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Bekendtgørelse af dellicitation 3/90 over salg af vinalkohol indledt ved forordning (EØF) nr. 1781/89

(90/C 14/16)

Ved forordning (EØF) nr. 1781/89 af 21. juni 1989⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 142 af 19. januar 1990⁽²⁾, indledte Kommissionen salg ved løbende licitation af vinalkohol, der stammer fra de i artikel 35, 36 og 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer, og som det spanske, franske og italienske interventionsorgan ligger inde med.

De bydende skal overholde bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3877/88 af 12. december 1988 om generelle regler for afsætning af alkohol, der er fremstillet i henhold til de i artikel 35, 36 og 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer, og som interventionsorganerne ligger inde med⁽³⁾, og bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1780/89⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 141/90⁽⁵⁾, om de nærmere bestemmelser, herunder de nedenfor anførte.

Efter bestemmelserne i artikel 3, i forordning (EØF) nr. 1781/89 indledes dellicitation 3/90 over 100 000 hl ren alkohol (100 % vol.).

Beholdernes numre, oplagringsstederne og alkoholmængden i de enkelte beholdere er anført i kapitel X.

I. Bud

1. Der skal afgives bud for en alkoholmængde, der er oplagret i én medlemsstat og, indeholdt i de i punkt X ved nummer betegnede beholdere. Denne mængde opdeles i buddet efter beholdernummer. Mængden skal for hvert bud være på mindst 100 hl og må ikke være på over 5 000 hl ren alkohol (100 % vol.), når den endelige industrielle anvendelse kan sidestilles med anvendelse i brændstofsektoren. Det kan i et bud være anført, at det kun skal betragtes som indgivet, hvis den bydende får tilslag for hele den mængde, der er anført i buddet, eller for en af den bydende nærmere forudfastsat delmængde.
2. Buddene skal indgives til det af nedenstående tre interventionsorganer, der ligger inde med den pågældende alkohol:

— SENPA, Beneficiencia 8, E-28004 Madrid (tlf. 522 29 61; telex 23427; telefax 5219832)

— SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex (tlf. 575 103 03; telex 572025; telefax 57250725), som handler på vegne af ONIVINS

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Roma (tlf. 47 49 91; telex 620331, 620252, 613003; telefax 4453940, 4953940)

eller fremsendes til et af disse interventionsorganer pr. anbefalet brev.

3. Buddene skal være indeholdt i en forsejlet kuvert, der er forsynet med angivelsen »Bud dellicitation 3/90 EF alkohol«, og denne skal igen være anbragt i en kuvert adresseret til det pågældende interventionsorgan.
4. *Buddene skal være de pågældende interventionsorganer i hænde senest den 5. februar 1990, kl. 12.00 (belgisk tid).*
5. Hvert bud skal indeholde den bydendes navn og adresse og nedenstående oplysninger:
  - a) nummeret på den eller de beholdere, det vedrører,
  - b) mængden, det vedrører, opdelt efter beholder,
  - c) den for partiet tilbudte pris udtrykt i ecu/hl ren alkohol (100 % vol.),
  - d) højagtig angivelse af alkoholens påtænkte anvendelse.
6. Hvert bud skal være ledsaget af et bevis for, at der over for et af nedenstående interventionsorganer:

— SENPA, Beneficiencia 8, E-28004 Madrid (tlf. 522 29 61; telex 23427; telefax 5219832)

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 24. 6. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 16 af 20. 1. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 346 af 15. 12. 1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 178 af 24. 6. 1989.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 16 af 20. 1. 1990, s. 25.

— SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex (tlf. 57 51 03 03; telex 572025; telefax 57250725), som handler på vegne af ONIVINS

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Roma (tlf. 47 49 91; telex 620331, 620252, 613003; telefax 4453940, 4953940)

er stillet en sikkerhed på 3 ECU/hl ren alkohol (100 % vol.) eller modværdien af dette beløb i spanske pesetas, franske francs eller italienske lire.

7. Hvert bud skal være ledsaget af en erklæring fra den bydende om, at han giver afkald på enhver reklamation vedrørende alkoholens kvalitet og egenskaber.
8. Hvert bud skal være ledsaget af en erklæring fra den bydende om, at han forpligter sig til at overholde alle bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1780/89.
9. Omregning til national valuta sker efter de omregningskurser, der er gældende dagen før offentliggørelsen af bekendtgørelsen af dellicitation 3/90, og som er anført i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven, i bilag III til forordning (EØF) nr. 1876/89⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 65/90⁽²⁾.

II. Prøver og undersøgelse af alkoholen

1. Interesserede købere kan ved henvendelse til SENPA, SAV eller AIMA, mod betaling af 2 ECU/l eller modværdien heraf i spanske pesetas, franske francs eller italienske lire omregnet efter den i kapitel I, punkt 9, omhandlede omregningskurs, få udleveret prøver af den alkohol, der udbydes til salg, udtaget af en repræsentant for SENPA, SAV eller AIMA.

Der kan dog højst udleveres 5 l fra hver beholder pr. interesseret køber.

2. SENPA, SAV eller AIMA giver på anmodning alle yderligere oplysninger om den til salg udbudte alkohols egenskaber.

III. Alkoholens destination og anvendelse

Den alkohol, der udbydes til salg, skal anvendes i Fællesskabet til gennemførelse af projekter af begrænset omfang for bl.a. at finde frem til nye anvendelser for alkohol i industrien, jf. artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1780/89.

Kontrollen med alkoholens destination og anvendelse foretages ved hjælp af de kontrolforanstaltninger, der er truffet efter artikel 36 i forordning (EØF) nr. 1780/89.

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 1. 7. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 9 af 11. 1. 1990.

IV. Tilslag

Der gives tilslag til de bydende, der alt efter den for alkoholen fastsatte endelige anvendelse har indgivet de gunstigste bud. Hvis der er flere enslydende bud, og disse bud tilsammen vedrører en større alkoholemængde end den, som dellicitationen omfatter, gives der tilslag på en af nedenstående måder:

- a) i forhold til de i buddene anførte mængder,
- b) ved fordeling af den nævnte mængde mellem tilslagsmodtagerne efter aftale med disse,
- c) ved lodtrækning.

Det pågældende interventionsorgan giver uden ophold og med modtagelsesbevis hver af de bydende skriftlig underretning om, hvilken beslutning der er truffet med hensyn til deres bud.

Hvis der er flere bud, der kan tages i betragtning, og som helt eller delvis vedrører de samme beholdere, kan der tilbydes andre mængder alkohol af samme type oplagret på samme sted, jf. bestemmelserne i artikel 7, stk. 4a, i forordning (EØF) nr. 1780/89.

V. Tilslagsserklæring

Tilslagsmodtageren skal af det pågældende interventionsorgan senest to uger efter datoen for modtagelse af underretningen om resultatet af licitationen eller, i tilfælde af anvendelse af proceduren i artikel 7, stk. 4a, i forordning (EØF) nr. 1780/89, senest to uger efter datoen for udstedelse af tilslagsserklæringen få udleveret en tilslagsserklæring, og han skal samtidig fremlægge bevis for, at der over for det pågældende interventionsorgan er stillet en sikkerhed for korrekt opfyldelse på 30 ECU/hl ren alkohol (100 % vol.) eller modværdien heraf i spanske pesetas, franske francs eller italienske lire; der anvendes den i kapitel I, punkt 9, anførte omregningskurs.

VI. Overtagelse — Afhentning

Den faktiske afhentning af den samlede mængde alkohol skal være afsluttet senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af underretningen om resultatet af licitationen.

Afhentningen af alkoholen sker mod fremlæggelse af et overtagelsesbevis udstedt af interventionsorganet, efter at tilslagsmodtageren har betalt for en mængde svarende til den, der afhentes.

VII. Betaling

Tilslagsmodtageren betaler senest dagen før afhentningen prisen for den alkohol, der afhentes, til de pågældende interventionsorganer.

VIII. Sikkerhedsstillelse

For stillelse og frigivelse af sikkerhed gælder de herfor fastsatte EF-bestemmelser, særlig artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1780/89.

IX. Sidste frist for alkoholens anvendelse

Alkoholen skal være anvendt senest to år efter datoen for første afhentning.

X. BILAG

Medlemsstat	Sted	Beholdernummer	Antal hl ren alkohol (100 % vol.)	Forordning (EØF) nr. 822/87	Alkoholtype	Alkoholindhold (% vol.)
1. FRANKRIG	Sté Deulep 30800 St Gilles du Gard	506	9 680	35	neutral	+ 96
	Sté Verniers (Narbonne)	103	9 429	39	neutral	+ 96
	GIÈVRES Selles s/Cher)	31 30	3 971 3 183	35 35	dårlig smag dårlig smag	— —
	PROMA 43, av. Georges Brassens 13230 Port Saint Louis du Rhône	c 2	13 689	35	rå	+ 92
	I alt		39 952			
2. SPANIEN	Tarancón (Cuenca)	A 9	25 323	35, 36	neutral	+ 96
	I alt		25 323			
3. ITALIEN	Flli Cipriani SpA Chizzola di Ala (TN)	155	1 270	35	neutral	+ 96
		74	826	35	neutral	+ 96
	Dist. Bertolino SpA Partinico (PA) C/da Percianotta Agro di Monreale (PA)	1/A B2-B12 F12-B3-B4	5 116 5 000	35 35	neutral dårlig smag	+ 96 —
	Neri sas Via S. Silvestro n. 6 Faenza (RA)	1	3 604	39	neutral	+ 96
	Dist. Bonollo SpA Formigine (MO) Loc. Paduni Anagni (FR)	23	5 046	39	neutral	+ 96
	Caviro Soc. coop. Via Convertite n. 14/13 Faenza (RA)	88	1 796	39	neutral	+ 96
	Dist. Mazzari SpA Via Giardino 10 S. Agata sul Santerno (RA)	V-1313 V-1311	1 559 1 084	39 39	dårlig smag neutral	— + 96
	Dist. G. Di Lorenzo srl Ponte Valleceppi (PG) Loc. Pontenuovo di Torgiano (PG)	6 17 19 23	8 357 320 325 422	39 39 39 39	neutral dårlig smag dårlig smag dårlig smag	+ 96 — — —
	I alt		34 725			
	Tilsammen			100 000		

CEDEFOP — DET EUROPÆISKE CENTER FOR UDVIKLING AF ERHVERVSUDDANNELSE

SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER —

åbne muligheder for erhvervsuddannelsen

Den Europæiske Fælles Akt og den udfordring, som gennemførelsen af det indre marked betyder, kræver, at der i det europæiske erhvervsliv gøres en indsats med hensyn til koordinering og samråd mellem arbejdsmarkedets parter, således at man effektivt kan møde den teknologiske innovations og den internationale konkurrences udfordringer. SMV vil komme til at spille en nøglerolle som følge af deres særlige betydning, og uddannelse og dygtiggørelse af erhvervsfolk, ledende teknikere og arbejdstagere inden for SMV må på denne baggrund ses som en strategisk faktor, der muliggør dynamik og fornyelse i erhvervslivet for så vidt angår produktionsprocesser og produkter.

64 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: HX-AA-87-003-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

ECU 3   DKR 24   BFR 130

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER

L-2985 Luxembourg

